ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΕΣΤΑ ΜΑΝΝΙΣΗ

ΤΡΙΤΗ: 8.3.77

23^{10} – 24^{00}

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΝ

Αγαπητοί φίλοι συμ. παρεύρεσι σας!

Σήμερα και σε δύο τραγούδια ενδιαφέρον θέλει και η ανάπτυξη μιας δά ένας ευγενούς σύν μεγάλο μουσικό LUDWIG VAN BEETHOVEN. Κύριο έργο της ενοφείτης μας δά είναι το Τρίτο Κονσέρτο για πιάνο, βιολί και βιολοντσέλο σε Ντό μείζ. έργ. 56. Γράφτηκε στό 1804, ένα χρ. δ μεγάλος ανδρίας ήταν 34 χρόνων, ακόμα σύν μεγάλο ευθύς Breitkopf εκ τ. σταθό αριθμό έργου με Τρεί έχει το ψευδόνυμο «Ο Τρίτος» σύν όχι τόν Γεγάντιον η ΗΙ σονάτα Ρε Walenstein έργ. 53 και Appassionata έργ. 57, ΗΙ Τρωϊκή σιμφωνία σε ρε έργ. 55 και Ρε τό Τρίτο Κονσέρτο σε Ντό ελάσσονα σήμερα. Τά σχετικά σκίτσα σε γενικούν αυτό έργο αναγόνται στό 1803 ένα τό έργο ολοκληρώθηκε σε χρόνο ακριβώς και αφιερώθηκε μεγάλοι σύν πρίγκιπα LOBKOWITZ. Η πρώτη ενήλικη σε έργο δεν μπορούμε νά τήν χαρακτηρίσουμε σάν κάτι τί. Αρχά και μιά στιγμή ένα σύν, τό χαρακτηριστικό αυτό έργο, αποκτά στήν πολυγράφεια των εξάχορα παιχνιδιών έργων σε μεγάλο ανδρίας. Κι αυτό, γιατί δίνουμε μεγάλοι πολύπλοκοι σε μιά μόνο χρόν ίσοτιμους παρεμφέρεις διαφ. σε Ντόνια, σε Βιολί και σε βιολοντσέλο χωρίς μιά νά εξαιρεθεί ο μιά και τήν αυτή ανωμία και νά μεγαλουργεί τήν δόξα σε τρίτο.

Ένα έργο αυτό σε είδος

Νά δούμε τώρα ἐρχεται ὁ δίσκος καὶ ἄλλο μία φορά σὲ πρόβλημα αὐτό, ἂν χρειάζαμε μόνο ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ δύο φυσικὰ ἀνάγκες μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα. Κατὰ πάνω δὲ παίζει ἡ Σβιατοσλάβ Ρίχτερ, βιολί ὁ David Oistrakh καὶ βιολοντσέλο ὁ Μστισλάβ Ροστροπόβιτς! Ἐ διαμπράτε τὸν ὑπέροχο φοιτητὴ μας νεόφυτο, τὸν πρωτοδόκιμο μὲ μιὰ Κατάρτη διαφήμιση: Ἐνῶ Herbert von Karajan σὲ δὲ διαβάζει πὶ Βραμφμανικὴ ὀρχ. Βρυξέλλων. Ἄλλο τὸ ἄλλο καὶ γραμμένο ἀλλὰ κανονικὰ δὲ μὲ μὲ πλήρα καὶ τὸ πρωτότυπο φυσάρικον καὶ μὲ πὶς ἀπὸ ἰδιαίτερες ἐκτελεστὲς. Τὰ μέρη τὸν ἔργου τὸν δὲ ἀκούστε εἶναι τὰ ἑξῆς: Allegro, Largo, Rondo alla Polacca.

[L.V. BEETHOVEN: TRIPELKONZERT C-DUR, OP. 56]

Ἀκούστε τὸ τριπλὸ Κονσέρτο σὲ Ντὸ μαζ. ἔργο 56 γιὰ πιάνο, βιολί καὶ βιολοντσέλο, μὲ σολίστ τοὺς Σβιατοσλάβ Ρίχτερ, David Oistrakh καὶ Μστισλάβ Ροστροπόβιτς. Τὴν Βραμφμανικὴ ὀρχήστρα τὸν Βρυξέλλων διευθύνει ὁ H. von Karajan.

Ὁ δίσκος μας ἔφερε σὲ ἐπαφὴ μὲ ἕνα ἀκόμα καὶ ἕνα ἀκόμα τὸν ὁποῖον τὸν μαθαίνουμε ἀπὸ τὴν καλαίσθητη τέχνη τὸν ἔργων τὸν ποὺ ἀπόκτησαν τὸ μοναδικὸ γνώρισμά τῆς ὅλης βιογραφίας τὸν ἀνθρώπου. Καὶ ἐδῶ ἀπόδειξη καὶ ὁ ἀναγνώριμος χρόνος τὸν μεγάλου ἀπὸ τὸν ἀριστοτέχνη ἀνάγκασε σὲ πρόωρο μία ἀποφασή. Μπορεῖ, ὀλίγοι, γέροντας καὶ κουρασμένος γεμάτος βρυκὰ καὶ χρόνο ἀν δὲ μπορούσαμε νὰ χαρακτηρίσουμε ἀν (σχεδὸν μονοκόμματος τὸν χαμόγελο ἀκόμη ἀπὸ τὸν μεγάλου τὸν μὲ ὁρισμένον δὲ ἀκούστε μεγάλου ἀπὸ τὴν ὅλη "12 Germanische Tänze". Παίζει τὸ ὄργ. βιολί τὸν Βρυξέλλων καὶ διευθύνει ὁ HELMUTH KOCH.

ΑΠΟΦΘΟΝΗΣΕΙΣ — ΣΗΜΑ

Κ. Πάνος